

Overweging 34e zondag door het jaar

Thema: Christus Koning van het heelal: Zal Hij komen?

Lezingen: Daniël 7,13-14 en Johannes 18,33b-37

Zondag 25 november 2018 Annelies Rosier, pastoraal werkster

Toen ik de lezingen ging voorbereiden moest ik terugdenken aan een musical waar ik op de lagere school een hoofdrol speelde als koningin. "*Het koffertje van meneer van Dalen*". Als koningin gaf ik orders aan dienaren en de mensen moesten luisteren. Ze stonden ten dienste van de koning en koningin. Een mooie rol als kind!

Wilden we vroeger niet allemaal koning en koningin zijn? Want: ze leefden nog lang en gelukkig....

Vandaag krijgen we een ander beeld van koning voorgeschoteld. Een koning die niet vanaf zijn troon orders uitdeelt en voor wie de mensen buigen, maar een koning die zelf meebuigt met mensen en anderen op de troon plaatst.

Het feest van vandaag, Christus Koning, werd ingesteld door paus Pius XI in 1925. Het is de tijd van het Rijke Roomse leven.

De katholieke kerk is een machtig bolwerk. Met processies en optochten, met katholieke jeugdbewegingen en veel pracht en praal. Misschien kunt u zich die tijd nog herinneren? Christus als Koning van het heelal nog wel. De katholieke sfeer van toen is nu wel helemaal verdwenen, althans in onze landen. De kerk is naar de marge geschoven. Van triomf is geen sprake meer, de kerk past bescheidenheid.

In de bijbel zijn twee boeken Koningen.

Israël wilde een koning en die kregen ze. De bijbelse koningen worden beoordeeld op hun gehoorzaamheid aan de wil van God. Veel koningen voldoen niet aan die maatstaf. Ze varen een eigen koers, buiten het volk uit en vergeten de god van Israël.

Maar elke keer zijn er profeten die dit onrecht aan de kaak stellen. Vaak moeten ze vluchten of het met hun leven bekopen. Wat dat betreft is er weinig veranderd. De koningen van nu zijn degenen met geld en macht die ze ten koste van alles willen behouden. En de profeten van onze tijd wordt ook de mond gesnoerd. Denk aan de journalist Kashoggi, aan de klokkenluiders.

Wat kunnen wij vandaag dan nog met dit feest Christus als Koning van het heelal? Jezus zelf zegt: "*Mijn koningschap is niet van deze wereld.*" Wat betekent dat? 'Mijn koningschap is niet van deze wereld'.

Anselm Grün heeft daar mooie dingen over geschreven. Ik probeer het samen te vatten in mijn eigen woorden. Het gaat om een innerlijk koningschap.

Jezus geeft aan dat hij dat innerlijke koningschap van God heeft ontvangen, net als wij mensen. Het gaat om de kern in ons waar niemand macht op heeft, een stukje wat onaantastbaar is. Het heeft te maken met onze menselijke waardigheid, een koninklijke waardigheid. Ondanks alles wat we meemaken, waar we gekwetst worden, vernederd, genegeerd, pijn gedaan, is er onze authentieke kern, die goddelijk is.

Dat kan niemand ons ontnemen. Daar heeft de wereld geen macht op. Daarin ligt ten diepste onze waardigheid.

Daarin ligt ook onze waarheid.

Pilatus is er nogal onverschillig over, over die 'waarheid en waardigheid'. "*Wat is waarheid,*" vraagt hij aan Jezus, zonder echt interesse te hebben in het antwoord.

De waarheid van Jezus is dat hij gekomen is om mensen tot hun eigen koninklijke waardigheid te brengen, om hen te bevrijden van de lasten die ze met zich meesjouwen. Hij ziet de diepste kern in mensen, waar mensen goddelijk zijn en goed en waar.

Zijn koningschap is er niet om mensen te dwingen, om mensen voor hem te laten buigen, maar om zelf te buigen, mee te buigen met mensen. Niet uit onderdanigheid maar om, met beide voeten op de aarde, een mens uit een stuk te zijn, die oog heeft voor mensen die aan de kant staan.

Hij wil ons tot vrije mensen maken. Hij dient mensen, hij dient de waarheid, hij dient het koninkrijk van God: een rijk dat in het hele heelal te vinden is, overal en nergens. Overal waar mensen voor elkaar opkomen. Waar ze niet zwichten voor macht en corruptie, voor uitbuiting, mensenhandel. Het is een rijk waar je gaat dienen.

Zo is de koninklijke mens niet diegene die op de troon zit maar diegene die andere mensen op de troon plaatst. Niet diegene die overal als een geslaagd mens, als een grote wordt vereerd, maar diegene die de kleine mens vereert. De koninklijke mens is de vluchteling die ondanks alle tegenslag, ondanks alle onverschilligheid van instanties, toch zijn waardigheid behoudt en leeft!

Mogen wij vandaag aangesproken worden op onze eigen koninklijke waardigheid en steeds meer koninklijke mensen worden.

Amen.